

Юля Войчишин

В сільраді вони мусіли, ви знаєте, що статистика у них дуже серйозно бралася, й треба було все статистично документувати. Отже, так багато людей вмирає, то вони мусять кожну людину записати, й дати причину смерті. Ну й всі ці, що повмерали з голоду, то не можна було, прийшла з обласної, там, їхньої канцелярії, прийшла, значить, наказ, не подавати голод як причину смерті. То тоді цей голова сільради видумав що вони вмирали з виснаження, або з дизентирії, й то так, каже, всі ті люди, всі за одним, знаєте якби хтось такий що подивився на то побачив, властиво, пізніше ті, що працювали з тими документами, то напевно дуже скоро то - ну чому це здоровий чоловік з виснаження вмирає? Так що це такі були, така була статистика, й таке було все. То була відповідальність, мабуть, голови сільради, тато був тільки бугалтером, а там був ще секретар, але тому що їх було за мало та ту кількість, щоб всі випивнювати, то вони попросили його щоб він помагав, й так він побачив, бо інакше вони могли сховатися. Але вони просто не дбали. Видно що, думають, кому він скаже? Вони ж не думали що він виїде за границю й скаже, тут напише про це.

Мій батько, бачете, він був сиротою, від 11 років. Але його завжди переслідували. Я пригадую час, коли тата час від часу кликали до НКВД. Він мусів йти до Черняхова, це Черняхів, це було наше районнове місто, й він там ходив. Він ніколи не знав чи він вернеться додому. Так що ми всі прощалися з ним, бо його могли забрати. Вони його там питалися, за що його багато переслідували, ви знаєте за що, й за це що він був син куркуля, а друге, що він ожинився із, як вони казали, полячкою. Моя мама походила з Галичини, з гір, вона десь у 14-му році згубилася від своїх батьків, й вона була жила деякий час у тата, в хаті. Й вони якимось так познайомилися й пожинилися. Отже вони знали, що вона є з Західної України, й тоді цілий час - чи ми маємо кореспонденцію якусь, чи ми той. Це таке було життя в тих людей. Так що тато їх боявся жахливо. Вони в Німеччині шукали спеціально за татом. Щоби його знайти. Вони не люблять пускати жертв.